

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 79.

Tiende Session.

25de Møde.

Løverdagen den 7de November.

(Fortsat.)

Fischer (fortsat): En anden Fordring, han vistnok heller ikke vil nægte, at man kan have Ret til at gjøre, er den, at de passe til de Gjensande, paa hvilke man vil anvende dem. Jeg vil nu, med disse Synspunkter for Die, først tage for mig de statistiske Data, som angaae Preussen. Her taler den ærede Rigsdagsmand om et Antal af Haandværkere, men han siger os ikke, hvad han forstaaer ved Haandværkere, om det er selvstændige Næringsbrugere eller om det er alle dem, som beskæftige sig med et Haandværk, og det er en væsentlig Mangel ved hans Angivelse; thi derved er man just i Hovedsagen ikke paa det Rene med, hvad den ærede Rigsdagsmand mener. Dernæst siger han: før 1849 var der det og det Forhold imellem den hele Befolkning og Næringsbrugerne i Preussen; men „nu“ er Haandværkerens Antal forholdsvis større. Dette „nu“ er uden Tvivl heller ikke ganske nøiagtigt. Det var den 7de October, den ærede Rigsdagsmand talte, men da det er Dplysninger, han har erholdt igjennem det preussiske Bureau for statistiske Meddelelser, saa følger det af sig selv, at Udtrykket ikke kan være nøiagtigt; Mit eneste Ad: Na! ja, Aarstallet, hvortil de angivne Tal referere sig, gjør maaskee ikke noget til Sagen? Dertil kommer endnu, at, dersom det er selvstændige Næringsbrugere, der er talt om, saa vil der af de Dplysninger, som ere meddeelte fremgaae netop det Modsatte af, hvad

den ærede Taler tilføjede ved sine Tal; det vil nemlig fremgaae af dem, at der er flere selvstændige Næringsbrugere efter 1849, end der var før, og det var jo det Modsatte, den ærede Rigsdagsmand vilde bevise. Dette, hvad det første statistiske Datum angaaer. Den ærede Rigsdagsmand gaaer dernæst over til at omtale Baiern og siger, at en Deel af dette Land er Laugsvang undergivet, og den ærede Rigsdagsmand kunde gjerne have tilføiet, at der i Baiern eksisterer en stor Deel saakaldte Realrettigheder, det vil sige, Bestidelsen af en vis Eiendom giver Ret til og er tildeels Betingelsen for at kunne drive et vist Erhverv. Saa danne Realrettigheder findes i meget betydelig Udstrækning i Baiern, man anslog i 1848 deres Værdi til 100 Millioner Gylden. Den ærede Rigsdagsmand tager altsaa et Land med Laugsvang og med saa eiendommelige Institutioner; det stiller han ved Siden af et Land, hvor der er Næringsfrihed, og herfra søger han at bringe Dplysning i Spørgsmaalet „Prove“ eller „Ikke-Prove“, thi det har han selv kort forud betegnet som det, der alene er Hovedspørgsmaalet i denne Sag. Det er jo imidlertid to heelt forskellige Tilstande, han sammenligner, to Tilstande, mellem hvilke slet ingen Parallel lader sig drage. Det Samme er Tilfældet med, hvad han dernæst anfører om Churhesen, det er ligeledes der Laugsvangen han stiller mod Friheden, men om ingen af disse to Dele er der her Spørgsmaal. Derfra gaaer han over til at omtale Nassau og Hesses-Darmstadt; men, hvad han derom angiver er rigtignok ikke meget; thi den hele Underretning, han meddeler, er den, at man ikke der har hørt Klage over, at der er Overfyldning, og dette „man“ vil vel sige den ærede Rigsdags-